

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Пловдив, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Елена Й. Захова

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова
в присъствието на прокурора Божидарка Т. Попова
като разглежда докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно частно
наказателно дело № 20245000600098 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 436, ал. 2 НПК.

Образувано е по частна жалба на осъдения Н. Н. А., депозирана чрез служебния му защитник адв. В. П., срещу определението № 47/30.01.24 г. по ч.н.д. № 710/23 г. по описа на ОС-Хасково, с което е оставена без уважение неговата молба за реабилитация относно осъждането му по н.о.х.д. № 1162/06г. по описа на РС-Хасково.

В жалбата, която е депозирана в срок, се изразява мнение за наличие на предпоставките за реабилитиране на молителя относно споменатото осъждане. Възразява се срещу довода на решаващата инстанция, че претендираното реабилитиране било препятствано от кумулируемостта на наказанието, предмет на това осъждане, с наказанието „доживотен затвор“, наложено на А. по друго дело. Настоява се, че съдът може да се позове на въпросната кумулируемост, само ако е прогласена по реда на чл. 25 вр. чл. 23 НК. Претендира се отмяна на определението и уважаване на искането от страна на въззивната инстанция.

При пренията осъденият и неговият защитник адв. П. обявиха, че поддържат направеното искане, като повториха изложената в жалбата аргументация.

Представителят на АП-Пловдив счита, че жалбата не е основателна, а решението като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Пловдивският апелативен съд, като въззивна инстанция, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че жалбата не е основателна.

Окръжният съд е изложил споделимия извод, че Н. А. не може да бъде реабилитиран относно осъждането си по н.о.х.д. № 1162/06г. на РС-Хасково, ако и наложеното му наказание седем месеца лишаване от свобода да е било изтърпяно и да е изминал срокът по чл. 87, ал. 1 НК. Бил е прав да изведе невъзможността за реабилитиране от предпоставките за групиране на това наказание с наказанието доживотен затвор, наложено на молителя с присъда № 78/12.04.10г. по н.о.х.д. № 112/09г. по описа на ОС-Хасково.

Вярно е, че кумулация не е извършена, както няколко пъти подчертаха молителят и неговият защитник. Това, че не е извършена обаче, не открива възможността да се постанови претендираната реабилитация за първото по време осъждане. Релевантна е оформената престъпна съвкупност от деянията по двете наказателни дела и произтичащите от нея материалноправни условия за групиране на наложените за всяко от тях наказания. Става дума за това, че престъпленията, които се явяват предмет на тези дела, са извършени преди крайните съдебни актове по тях да са влезли в сила. А след като това е така, се касае за едно осъждане – на доживотен затвор.

Ясно е, че реабилитация за това единствено осъждане не може да се постанови, поради което обжалваното определение се явява законосъобразно, а жалбата – неоснователна.

Ето защо Пловдивският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА определението № 47/30.01.24 г. по ч.н.д. № 710/23 г. по описа на Хасковския окръжен съд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____